

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Lovforslaget findes i tillæg A sp. 3303; fremsættelsen findes i tidenden sp. 131).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Erik Jacobsen: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling af de to lovforslag om krigsforsikring, skal jeg tillade mig at foreslå, at der nedsættes et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 49).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Som det formentlig vil være fremgået af de forhandlinger, der fandt sted i det andet høje ting i går, er det ikke med nogen udpræget begejstring, jeg forelægger dette lovforslag for det høje landsting, snarere må jeg vel sige, at det er med nogen beklagelse, jeg ser mig nødsaget til at gøre det.

Den historie, der ligger bag lovforslagets tilblivelse, er formentlig almindelig kendt. I sidste samling fik vi en ret kortvarig forlængelse af udbyttebegrænsningsloven, idet jeg overfor det pågældende folketingsudvalg afgav løfte om, at jeg snarest muligt ved den nye rigsdagssamlings begyndelse ville fremsætte et nyt lovforslag, som principielt skulle være lagt over på et helt andet grundlag end det, man hidtil havde brugt. Der blev under de forhandlinger, der dengang fandt sted, givet visse antydninger om, hvilket grundlag der formentlig ville kunne vinde tilslutning, nemlig et grundlag, hvorefter

aktieudbyttet blev maksimeret ikke som hidtil i forhold til den indbetalte aktiekapital, men i forhold til egenkapitalen. Dette løfte opfyldte jeg helt og fuldt og kunne ved denne samplings begyndelse for det høje folketing fremsætte et forslag til en lov om udbyttebegrænsning, netop baseret på aktieselskabernes egenkapital. Under sagens første behandling blev der gjort forskellige indvendinger. Man indvendte f. eks., at jeg i lovforslaget ikke havde gjort nogen sondring mellem selskaber stiftet før og efter maj 1940. Hidtil havde selskaber stiftet efter maj 1940, altså efter denne lovgivnings begyndelse, været undtaget fra lovgivningens bestemmelser. Det blev også kritiseret, at visse selskaber efter mit forslag ville være nødt til at betale et lavere udbytte, end det hidtil havde været dem tilladt, ligesom man kritiserede, at der ikke efter mit forslag var mulighed for at overføre beløb fra udbyttereguleringskonti for at udjævne de udsving, der ofte kan forekomme selv i den mest normale forretnings tilværelse. På alle disse punkter gav jeg tilsagn om en velvillig forhandling.

Fra regeringens side havde vi altså helt og fuldt rettet os efter den udgang, udvalgsbehandlingen i sidste samling fik, og med hensyn til de enkeltheder, der kunne være kritik af og debat om, var vi absolut forhandlingsvenlige. Til trods for denne store forhandlingsvenlighed fra regeringens side, til trods for de store anstrengelser, vi gjorde os for at finde et helt rigtigt og sagligt grundlag for et forslag om udbytteregulering, viste der sig fra de partiers side, der havde flertal i det pågældende udvalg, ikke nogen som helst forhandlingsvilje. Man stillede et andet forslag op, som vi fra regeringens side enten kunne tage eller ikke kunne tage, men et forslag, hvorom der ikke kunne forhandles, et forslag i retning af det, jeg her forelægger. Jeg kan ikke nægte, at denne fremgangsmåde skuffede os meget, og jeg kan ikke nægte, at det måtte forekomme mig, at man i stedet for at forhandle med regeringen ønskede at give regeringen et diktat om, hvilken lovgivning man fra flertalspartiernes side på dette område ønskede gennemført. Resultatet blev det lovforslag, jeg nu må forelægge.

Efter dette lovforslag er udbytteerne af de løbende overskud frie. Den eneste binding, der er, er en binding af reserverne, så at der af de frie reserver kun kan overføres beløb, som er nødvendige for at supplere udbyttet til det, der maksimalt har været tilladt eller maksimalt udbetalt i den periode, hvori denne lovgivning har eksisteret. Ende-